

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Εκδόσι συνδρομῆς πρακτ. τομ. 5. Διὰ τὸ ἔξωτερον 5,50 μετὰ τοῦ Πιστοκόπιου.

ΕΤΟΣ Π'. — Ἐν Ἀθήναις τῆς 1 Ἰανουαρίου 1893 — Ἀριθ. 1.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΔΙΑΔΕΚΤΑ ΔΙΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

(Μονέχεια προηγουμ.)

Φυσιολογία τῶν γυναικῶν εἰσι διατεθειμένηαι πρὸς τὸ αἰτῆν ἀργίαν διὰ τὰ σφαιρικά των· διὰ τούτου ἡ γυνὴ ὑπερᾶγει τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὴν εὐλαβίαν καὶ εὐσέβειαν. Ὅσαι δὲν ζητοῦσι ἀργίαν εἰσὶν ἐπίμοναι εἰς τὰς ἰδέας των καὶ ἀβέλτεροι.

Ἐσσερα πάλῃ κατέχουσι τὴν γυναῖκα.

Α'. Ἡ δόξα τῆς ἀρκασιότητος καὶ τοῦ πνεύματος.

Β'. Ἡ ἐπιθυμία τῆς ὑπεροχῆς· ἐκ τούτου ζηλοτυπεῖ διὰ τὸ κλέει καὶ τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Γ'. Ὁ πόθος τῆς διακτώσεως τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἄλλων· ἐκ τούτου ἡ γλώσσα τῶν γυναικῶν τείνει πρὸς ἐξουτελισμὸν τῶν ἄλλων.

Δ'. Ἡ ἀκατασία, ἐξ ἧς σφάλλει εἰς τὰς κρίσεις της καὶ εἰς τὴν ῥησίαν της. Τούτο συμβαίνει καὶ εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν.

Ὁ ἄρρωτον ὅμως ἀπέπτεται βραδείως καὶ ἐπιτελεῖ ταχέως τὰ ἔξωτα.

Ἡ γυνὴ ἐν ἑσῶ ἔχει τὰ καταμήνια δὲν πάσχει ὑπὸ ποδάγρας (Ἀριστ. ἰστ. καὶ ἱπποκ. ὄφ).

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893

Τὸ ὄφθαλμικὸν ἢ ὀφθαλμικὸν εἶναι ὀφθαλμικὸν τῆς τοῦ ἄρρενος.

Πάντοτε γεννῶνται περισσότερα ἄρρενα τῶν θηλέων. Καὶ ὅμως τὰ θήλαια πλεονάζουσι, καὶ φθάνουσι εἰς γῆρας περισσότερα γυναικίαις. Τὸ αἶτιον εἶναι διότι τὸ θῆλυ ἔχει ισχυροτέραν καὶ μαζικὴν τὴν ζωτικὴν δύναμιν. Ἀντίχει περισσότερον εἰς τὰς νόσους. Ἄρρενες ἀποθνήσκουσι περισσότεροι τῶν θηλέων. Ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκουσι περισσότεροι εἰς πολέμους, ἐν θαλασσοπολέμοις κλπ.

Τὸ θῆλυ φέρει εἰς μᾶλλον τοῦ ἀνδρός ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ καθαρῆς τοῦ σώματος τῆς γυναικίαις εἶναι ἀναπόρρητοι πρὸς ὑγιάνειαν καὶ καλλομένην αὐτῆς (Ἄριστ.).

Γίνονται γυναικίαις φθειρόμεναι μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν. Εἰς ὅταν τὰς κεφαλὰς γίνονται φθειραὶ (ψῆραι), οὗτοι δὲν ὑπερβύουσι ἐκ κεφαλῆς (Ἄριστ. ἰστ.).

Τὰ θήλαια ταχυτέρον τῶν ἄρρενων ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν νεότητά καὶ ἀκμαζοῦσι καὶ γερᾶσκουσι καὶ μέλιτα συνήθως ὅταν γεννήσῃσι πολλὰ τέκνα (Ἄρ. ἰστ. ζ.).

Τὸ θῆλυ εἶναι τοῦ ἄρρενος μικροκεφαλοτέρου, στενοπροσωπότερου καὶ λεπτοταχύτερου καὶ τὰ στήθη ἔχει ἀσθενέστερα, τὰ ἰσχία εἰς τοὺς μηρούς περιστροφικότερα, εἶναι δὲ γυναικωδέστερον καὶ τὰς κνήμας λεπτάς ἔχει τὸς πόδας γλαυρωτέρους ὡς καὶ τὴν μερσὴν τοῦ σώματος κομψοτέραν, δὲν ἔχει ἐξογκωμένους τοὺς γόναθροντας, τὴν σάρκα ἔχει μαλακωτέραν. Τὰ δὲ ἄρρενα ἔχουσι τὰ ἀναντία, τὴν φροσὴν ἀνδροειδέστεραν. Εἰσὶν ἐν γένει δικαιότερα τὰ θήλαια. Ἡ δὲ τοῦ θήλαιος φροσὴ εἶναι δικαιότερα καὶ ἀκραιότερα (Ἄριστ. Φυσικόν.)

Ἡ γυνὴ εἶναι ἐλαττωμενότερα τοῦ ἀνδρός καὶ ἀριδύκρη (πολύδουκρη), φθινωτέρα καὶ μεμφιμαρτοτέρα, φιλοκαλοδωρότερα καὶ πλεονεκτικότερα, δύσθυμος μᾶλλον καὶ δύσειλις, ἀναιδεστερα καὶ ψευδέστερα, ἀκνωκωτεστερα καὶ μνησικωτεστερα, ἀγρυπνιστερα καὶ ὀνηροστερα καὶ ἀκνωκωτεστερα, καὶ ὀλιγοφάγος (Ἄριστ. ἰστ. ζ.).

Οἱ μὲν ἄνδρες ὑπερβύουσι χαίροτερα ἐκ τῶν φλογώσεων, αἰδὲ γυναικίαις περιπίπτουσι μᾶλλον εἰς ἡπατικὰ νοσήματα, εἰς τὴν ἀρθρίτιδα καὶ τὴν λιθίασιν, τὴν ὀπείαν οἱ ἄνδρες ὑπέρβουσι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οὐροποικῶν ὀργάνων διότι ἡ σφῆρα τῆς γυναικίαις εἶναι βραχυτέρα καὶ εὐρυτέρα. Γυνὴ 83 ἐτῶν ἐξέβλεν αὐτῆρας τῶν λίθων βάρους 24 δραμ. ὑπερβύεται ὅμως ἡ γυνὴ τὸ ἀφροδίσαιον παρὰ τὸ ἀνδρῶν.

Αἱ γυναῖκες περιπίπτουσι συχνότερα εἰς ἐρσιπέλαια, τέτανον, ὄραση, φθίσην καὶ κερκίσην.

Ἡ γυνὴ εἶναι μᾶλλον τοῦ ἀνδρός χροτοφάγος.

Τῆς γυναικίαις ἡ κοκκοφορία καὶ ἡ ἀναπνοὴ εἶναι ταχυτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός.

Αἱ λευκότεραι γυναῖκες ἰσχυραίνουσι.

Ὁ ἐγκέφαλος τῆς γυναικίαις εἶναι μαλακωτέρος τοῦ τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἡ αἰσθητικότης εἶναι μαζικὴ τῆς τοῦ ἀνδρός· τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς εἶναι εὐλαγιστότερον τοῦ τοῦ ἀνδρός καὶ καλεῖται κοινῶς ἡ σῶμα ἔχουσα **λιγερῆ**.

Ἡ γυνὴ ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας μᾶλλον τοῦ ἀνδρός.

Τῆς γυναικίαις οἱ ὀφθαλμοὶ συνήθως εἰσὶ μικρότεροι τῶν τοῦ ἀνδρός, ἀσάτωσ καὶ τὰ ὄστα.

Ἡ γαῖσις καὶ ἡ ὄσφρησις τῆς γυναικίαις εἰσὶν ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένη τοῦ ἀνδρός.

Γυνὴ ἀμφιδέξις οὐ γίνεται (Ἰπποκ. ἀφισ.).

Τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν συνήθως ἔρχονται κατὰ τὴν φθίσιν τῆς Σελήνης.

Εἰς ὅσας διαρκούσι δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀπαλλάσσονται εὐκολώτερον. Εἰς ὅσας πολλὰς χαλαρώτερον αὐταὶ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτῶν ὑπέρβουσι πόνους. Εἰς τὰς μὲν γίνεται καθαραὶ ἀθρόα, εἰς τὰς δὲ κατ' ὀλίγον. Εἰς πάσας ὅμως τὸ σῶμα καθίσταται βαρὺ. Εἰς τινες γίνονται προηγουμένως ὑπερβύσεις καὶ νευρικαὶ ταραχαί, παρμῆαι κλπ. τὸ ὄσφαιον ἔχει τὸ ἐμμηνα ρεύσασιν, παύουσι.

ὑπὲρ πάντων τὰ ζῆλα εἰς τὰς γυναῖκας ἢ ἀνδρῶν γίνεται ἀκραιότερα.

Παύονται τὰ καταμήνια περὶ τὸ 40 ἔτος· εἰν μὴ οὕτως παύονται, ἐξακολουθοῦσι μέχρι τοῦ 50 ἔτους, πέραν τῶν 50 ἐτῶν οὐδὲν γεννῶσι. Ἐν τούτοις εἰσὶν παραδείγματα ὅτι τινὲς εἶχον τὰ ἐμμηνα καὶ μέχρι τοῦ 62 ἔτους καὶ ἐγέννησαν. Εἰς τινες παύονται τὰ καταμήνια προηγουμένως ἕνεκεν ἡθικῶν ταραχῶν.

Οἱ ἄνδρες οἱ μὲν πλείστοι εἰσὶν γόνιμοι μέχρι τῶν 60 ἐτῶν, ὅταν ὑπερβύουσι ταῦτα φθάσωσι καὶ μέχρι τοῦ 70 ἔτους· ἐνίοτε τινὲς ὑπερβύουσι τὸν ὅρον τοῦτον, ἀλλ' εἰς τούτους ἐλαττοῦται τὸ χροσὴν (Ἄριστ. π. ζ.) ἢ ἡδονή.

Ἡ γυνὴ διατηρεῖ τὸν ἡμερον μέχρι τοῦ 60 ἔτους· τινὲς καὶ με-

χρη τοῦ 6ῦ. Ἡ δὲ ἡβὴ ἄρχεται ἐκ τοῦ 13 εἰς τὸ ὄθλου, ὅτε καὶ ἡ τριχόσις φέρεται εἰς ὅλον τὸ σῶμα.

Ἡ ἐνκράτεια τῆς ἡβῆς μεταβάλλει τὰς ἡθικὰς διαθέσεις τῶν νέων. Ἐπίσταται καθίστασθαι ἀλλοίως κατὰ τὰς διαθέσεις, τοὺς δραστηρίους καὶ επιθυμίας καθίστασθαι ἀνεπιθυμίας καὶ καθρούς καὶ τὴν ἐκείνων ἀκρόφως ἔχοντι. Τὸ κλίμα εἶναι ἡ κατάχρησις τῆς ἐκκρίσεως τῆς γυνῆς καὶ ἡ φωνὴ μεταβάλλεται καὶ τότε λέγεται **τραγιξίειν**. Οἱ δὲ πάφρονες καὶ ἐγκρατεῖς μικρὸν μεταβολὴν τῆς φωνῆς ὑφίστανται.

Οἱ ὄφθαλμοί ἐξογκνύονται καὶ ἀλλοιοῦνται, εἰς δὲ τὸ ὄθλου γίνεται ἔπαρσις τῶν μαστῶν, κατὰ οὗτο δακτύλους, εἰς δὲ τὸ ὄθλου γίνεται ἐπέρχονται, ὅτε καὶ ἡ φωνὴ βγαιότερα γίνεται.

Ἐπισυμβαίνει λιουήρσις εἰς τὸ ὄθλου καὶ ἐκ μικρῆς ἡλικίας ἐνεκὰ ὑγρῶν τροφῶν. Ἡ λιουήρσις ἐμποδίζει τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος καὶ ἰσχυραίνει τὸ σῶμα.

Πεννῶνται τινὲς φύσαι ἡγεῖται καὶ ἄρνοι καὶ ἄρνες καὶ θήλειαι.

Ἐν τῇ ἡβικῇ ἡλικίᾳ εἰ μὲν ἰσχυροὶ παχύνονται καὶ ὑγιεινότεροι γίνονται· οἱ δὲ παχῆς γίνονται ἰσχυροί.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἡ γυνὴ εἶναι ἐξυπνεστερα τοῦ ἀνδρός. Αἱ δὲ νέαι τῶν πρεσβυτέρων. Οἱ παῖδες τῶν ἀνδρῶν.

Ἡ ἡβὴ ἐπιταχύνεται εἰς τὰ θερμὰ κλίματα καὶ ἐκ κακῆς συνανατροφῆς, καὶ εἰς τὰς πόλεις μάλιστα. Προδύνει εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα, καὶ ἐκ νόσον τινῶν. Ὁ χρόνος διαλείπων πυρετός, δέπιφιρον ἐμφορᾶξις καὶ ἐξογκνῶσις τοῦ σπλήνος, ἐμποδίζει τὴν ἡβην καὶ μέλιστα εἰς τὸ ὄθλου, ὅταν ὑποσταθῇ τὴν νόσον πρὸ τοῦ 12 ἢ τοῦ 13 ἔτους τῆς ἡλικίας. Κερδαίνειν παχὺν ἐκ χρόνιου διαλείποντος πυρετοῦ κατὰ τὸ 10 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔμεινε στάσιμον, οὕτω τὸ ἀπόστημα ἠδῆσσαν, οὕτω τῆς ἡβῆς ἀνεφάνθησαν, οὕτω ἔπαρσις τῶν μαστῶν ἐγένετο, οὕτω ἐμνηνα, καίτοι ἀφίχθη εἰς τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας· τὸ αὐτὸ ὑφίστανται καὶ ὅταν ὑποσταθῶσι ραχίτιδα. Ἀλλὰ δὲ θεραπευθῶσι τὰ κρινοῦσα, φάσιως γίνονται ἀνάπτυξις καθ' ἑλκ.

Ὅταν εἰς τὰς νεανίας βραδύως ἔλθωσι τὰ ἐμνηνα καὶ μέλιστα ἐάν ὄσι ὑγιοῦς κρείσσει, ὑφίστανται μεγάλους τοὺς μαστούς, αἰνας μένουσι τοιοῦτοι· ἀνάγκη λοιπὸν προσηκούσης θεραπείας πρὸς τὸ ἐλθεῖν ἐγκρίτως τὰ κατὰμνηνα καὶ τροφῆς ξηρᾶς, κλπ. καὶ τῶν ἄρρῶν εἰ μαστοὶ γίνονται γυναικότεροι καὶ εἰς νεώτεροι καὶ εἰς πρεσβυτέρους, ὅταν ἴσων ὑγρᾶς κρείσσει, ὅταν ὄσι λαῖοι τὸ σῶμα καὶ μὴ φλεβώδεις καὶ χροαῖον ἔχωσι μᾶλλον μελαίνην.

Ἡ συνουσία δὲν φέρει βλάβη εἰς τοὺς φλογματικούς ('Αριστ. ις.). Οἱ συνεχῶς ἰππευόντες ἀφροδισιακώτεροι γίνονται ('Αρ. σ.). Οἱ ἐπιθυμῶντες νέοι συνουσίαν αἰσχύονται νὰ ἡμολογήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των·

Σοφιστικῶς εἶναι οἱ κοπιῶντες καὶ οἱ φθι-σιῶντες ('Αριστ. πρ.). Ἀφροδισιακὰ εἶσι τὰ μύρτα (σμίρτα), ἕπερ ἐν χειρὶ θλιβέντα μολύστεα γίνονται ('Αριστ. πρ.).

Αἱ μεγάλαι σωματικαὶ γυμνάσεις εἶναι ἀντίθετοι εἰς ἀφροδισια (ἀδ. π. ις.).

Ὁ ἄνθρωπος πλείον τῶν ἄλλων ζῴων ἀφίησι σπέρμα.

Οἱ ὄφιου ἡλικίας, ὅταν ἀφροδισιαζῶσιν ὄζουσι· οἱ δὲ νέοι οὐχ ὡς ἔχουσι οὔτε οἱ ἄρνες, οὔτε αἱ θήλειαι.

Τὸ ἀφροδισιαζεῖν ἐστὶ ἥδιον, καὶ ἐνακν ἡδονῆς πικρὰ ἐξάνωγ-κῆς γίνεται ('Αριστ. πρ.). διὰ γὰρ τὴν ἡδονὴν ὁρμῆ πρὸς τὴν μί-ξιν τὰ ζῶα. ('Αριστ.) Πρὸς πικρογωγῆν τέκνων οὐδόλος γίνεται.

Οἱ μὲν τῶν ἀφροδισιαζόντων μετὰ τὴν πράξιν ἐκλύονται καὶ ἀθλιότεροι γίνονται, οἱ δὲ οὐδόλος.

Ἄνευ ὄργασμοῦ οὐ δεῖ οὔτε ἀφροδισιαζεῖν, οὔτε ἐμειν, οὔτε κέρυσθαι, οὔτε φύσαι ἀφίεναι ('Αριστ. πρ.).

Οἱ νέοι ἐπὶν πρῶτον ἡδῆ μιγῶσι, μισοῦσι. ('Αριστ. πρ.).

ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΕΚΑΣΤΟΥ

Περὶ τοῦ λαθραίου ἀναδιαλείποντος πυρετοῦ.

Ὁ πάσχων ἐκ τούτου ἔχει πάντοτε ταχύτητα τοῦ σφυγμοῦ, ἐπεὶ ἐστὶ καθαρία συνεχῆς προσηγμένης καθαρῶς διαλείποντος πυρετοῦ. Ἐν τούτοις κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἢ κατὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέ-ρας ἢ τέσσαρας ἐκέρχεται καινίως ἢ ἀπύκτως εἰς τοὺς μὲν ῥίγος ἐπὶ ἐπιποθητῆς κυζήσεως τοῦ πυρετοῦ, εἰς τοὺς δὲ μόνον αὐξήσις, ἐπίπυς ὄρας τοῦ πυρετοῦ. Εἰς ἄλλους μόνον ἰδρώς. Εἰς τινὲς μόνον αἰμοδαίμα πρὸς κίχρον. Ἐν τῇ κρεταστάσει ταύτῃ συνυπάρχει καὶ ἐξογκνῶσις τοῦ σπλήνος ἢ τοῦ ἥπατος. Ὁ πάσχων ἔχει ὄψιν

ἀρχάν ιδίως φύσει. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἔχουσιν ἴδιον χρώμα ἀργυροῦδες ὑπωχρον, ἐκ δὲ τούτου κοινῶς λέγουσιν ὅτι ὁ πάσχων ἔχει ἀσπρη χρυσοῖν ἢ ὅτι ἔχει σκιάς. Ἡ φωνὴ εἶνε αἰγρόφωνος τρέμουσα ὁ πάσχων ἀισθάνεται ἀδυναμίαν εἰς τοὺς πόδας καὶ κόπωσην, ὅπου ἀναβλίβη κλίμακα. Ὁ μὲν ἔχει ὄρεξιν πρὸς τὸ τρῶγειν ὁ δὲ ἀνρεξίαν μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν ἀισθάνεται καταβολὴν καὶ βόρος εἰς τὸν στόμαγον, ὅστις κορυφάζεται ἐκ τῶν τροφῶν καὶ διακρίσει γινώσκων τὸ ἐπιγάστριον εἶνε ἐξοργισμένον.

Ἐάν ὁ πάσχων προσβληθῇ ὑπὸ νόσου ἄλλης γίνεται περιπλοκὴ τῶν δύο νόσων, καὶ τότε ὁ ἰατρός ὑφείλει νὰ προσέξῃ ὅπως θεραπεύων τὴν ἐπισυμβῆσαν νόσον νὰ καταπολεμήσῃ καὶ τὴν λαθροῦσιν πυρετόν, ἄλλως ἐπέρχεται ὄλεθρος.

Θεραπεία τοῦ ὑποδιαλείποντος πυρετοῦ.

Ἐἰς τὴν θεραπείαν τούτου, ἐάν γίνηται συχνὰ χρῆσις τῆς κινήσεως μόνον, αὕτη θεραπεία προσκίριος καὶ ἐπὶ τέλος ἀποτυγχάνει διότι ὁ διαλείπων καὶ ὑποδιαλείπων πυρετός εἶνε αἱ μόναι ἀόριστοι, αἰτινες εὐκόλως ὑποτροπιάζονται ἐκ διαφόρων αἰτίων, ἧτοι ἐκ περιφύσεως, ἐκ δυσπψίας, ἐκ κοπώσεως, ἐκ θυμοῦ καὶ πάσης συγγήσεως κλπ. Ἐν ταιούτῃ περιπτώσει μόνον ἡ σιδηροῦχος θετικὴ κίνησις θεραπεία ἀσπρη λῶς, λαμβανόμενη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συνεχῶς.

Ἔχει τὸ πλεονέκτημα ἡ ταιούτη σκευασία ὅτι ἀρκεῖ μικρὰ ὄσισ κινήσις μετὰ σιδήρου ἐπὶ 4 ἢ 7 ἡμέρας λαμβανόμενη. Ἐάν δὲ ὁ ὑποδιαλείπων πυρετός μὴ πύση, τότε εἶδεται ἐπὶ δύο εβδομάδας καὶ πλέον.

Οὕτως ὁ πάσχων δὲν ὑποβάλλεται εἰς μεγάλας δαπάνας διὰ μεγάλης ποσότητος καθαρῆς κινήσεως, συνεχῶς λαμβανόμενης· διότι ὁ φιλόδοξος ἰατρός ὀφείλει νὰ θεραπεύῃ τὸν πάσχοντα ὀλιγοδυσπνείας, ταχέως, ἀσφιδῶς καὶ εὐφρόστως. Δύο κόκκι κινήσεως μετὰ ἢ διπλασίου ποσῶν θαικοῦ σιδήρου, ἀρκεῖ πρὸς ριζικὴν θεραπείαν παντός ὑποδιαλείποντος πυρετοῦ καθ' ἐκάστην λαμβανόμενης ἐπὶ 4 ἢ 7 ἢ 14 ἡμέρας.

Πολλοὶ τῶν ευρωπεϊῶν ἰατρῶν ὑπὸ τὸ ρηθὲν πνεῦμα τῆς οικονομίας καὶ τῆς ἀσφαλοῦς θεραπείας ἐπιστήσαν ἐπιδοθητικῶς διαφόρους τρόπους.

Ὁ μὲν Γουδρέτος ἐπέθετο ἐπὶ τῆς βράχειος 3 σικίας (βιντοῦζας)

μετὰ σκίσιων μετὰ τούτου ἐτυμφορήσαν καὶ ἄλλοι. Ὁ πάλος Πιερρῆς συνστήσῃ τὸ κοινὸν ἕλας ἐσωτερικῶς λαμβανόμενον ἀνὰ ἐν καλιόριον γλυκοῦ κατὰ πᾶσαν πρωΐαν. Οὕτως ὡς ὁ πυρετός θεραπεύεται καὶ ὁ σπλὴν τήκεται. Ὁ Πιερρῆς ἐπέθετο τούτο μετὰ τῆς ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίας τῆς Ἰατρικῆς, τὴν 17 Σεπτεμβρίου τοῦ 1850, ἔθα μετὰ πηλὰς δοκιμασίας πρὸς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τούτῳ διεμοσίωσας ὑπεστηρίχθη ἡ ἐπιτυχία.

Ὁ νεολόγος εὐτος καθηγητῆς ἐδουλίμασε καὶ τὴν διὰ τῶν σικιῶν θεραπεία καὶ μετὰ 17 πασχόντων μόνον εἰς ἐπιτυχίαν, αἱ λοιπὴ ἰσθῆσαν διὰ τῆς κινήσεως ὑπὸ μικρῶν ὀσων καὶ συνάμα διὰ τῶν σικιῶν.

Ἡ διὰ τοῦ ἕλατος θεραπεία τοῦ Πιερρῆ ἐπιδοθηθεῖται καὶ δι' ἰατρῶν ἐπὶ τῆς βράχειος μίγματος ἐξ ἕλατος τεραβινθίνης μέρει 50, ἕλατος λιθάντας μ. 2 καὶ λαουδάνου τοῦ Σινδέναμ. 3.

Ἄλλαι μεταχειρισθῆσαν σιναπιμοῦς ἐπὶ τῆς βράχειος, αἰτινες εἰς πᾶσι ἐπέτυχον.

Γνωστὸν ἔστω ὅτι ἡ θεραπεία διὰ τῶν σικιῶν ἐπὶ τῆς ἀπονεύσεως στήλης τοῦ Γουδρέτου, ὑπῆρχε γνωστὴ ἀρχαιοτέρως εἰς διαφόρα ἔθνη χωρὶς τῆς Πελοποννήσου ἰδίως ἐν Αἰγυπτῶσι τῆς Γερμανίας, ἔθα ἐπέθετο τρεῖς σικίας κατὰς εἰς τὸ τρικόμην τὸ μετὰ 2 καὶ 3 καὶ βράχειος, ὡσούτως καὶ διὰ σιναπιμοῦ.

Θεραπεύουσι αἱ κορυφαὶ τῶν κλάδων τοῦ κοκκίνου (ἀγρικαίας) βραχίοναι μεθ' ὕδατος, ὅπου πίνει ὁ πάσχων ἀνὰ ἕνα κλάδον πρωὶ καὶ ἐσπέραι. Ὁσούτως καὶ τὰ φύλλα τῆς ἰτίως καὶ ἄλλα πολλὰ ταιούτα συστάσσονται. Πάντα ἐνώπιον τῆς κινήσεως δὲν συγκατατίθενται.

Ἐκτός τούτων ἡ ἀνεὺ κινήσεως ἢ ἄλλου πολυδαπάνου ἰατρικοῦ θεραπείας τοῦ χρονίου διαλείποντος πυρετοῦ γίνεται καὶ δι' ἄλλων μέσων, περὶ ὧν ἔρα αΨαίθου ἔτους Π'. 6.76—135 Π'. 180.—Δ'. 55—72. Ε'. 30, Η'. 42. Θ'. 11—158—170.

Ἐἰτινες χάρις θεραπείουσι τὴν ἀσπρη χρυσὴν καὶ τὰς ὀχίας πινύουσι 3 ἢ 4 ἄμυγας ὑπὸ τὴν γλῶσσαν· ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεσοφρεῦ καὶ ἄλλα πολλὰ ἄλλόκοτα μεταχειρίζονται.

Νεώτερα ἰατρικὰ ἀντικαθιστῶντα τὴν κίνησιν.

Τὰ κυριώτερα τούτων εἰσὶν ἡ καυχονίνη, ἡ ἰτεΐνη, ἡ πιπερίνη, ἡ

κάσκιριλιη, και ἄλλαι τινές, αἵτινες θεωροῦνται ὡς δυνάμενα ἰα-
τικαταστήσωσι τὴν κινήνην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΓΧΟΝΙΝΗΣ.

Εἶνε λευκή, διαφανής, ἀδιάλυτος σχεδὸν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐν τῷ
αἰθέρι διαλυτὴ ἐν τῷ εὐκαμφορέω και ἐν τοῖς ἐμφάνοις ἑλαίοις.
ἔχει γεῦσιν πικρὸν, μικρὸν ὀσμὴν.

Λύονται μετὰ τῶν ὀξέων καὶ ἀποτελεῖ ἄλατα οἰόετρα καὶ βα-
σιικά, τὰ ὅποια κατακρῆμνίζονται ὡς καὶ τὰ τῆς κινήνης διὰ τῶν
ὀξικίων ἄλατων. Κυανίζει τὴν δοκιμαστικὴν χάρτην τοῦ Πηιστρο-
πίου, ὑπὸ τῆς ἐπιφάνης τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος μένει ἀμετάβλητος·
ἐξάγεται δ' ἐκ τῆς τερροχρῶν κίνης. Μετὰ τῶν ὀξέων ἀποτελεῖ
ἄλατα, ἐν οἷς τὸ εὐχρηστότερον εἶνε ἡ **θεικὴ κιγχονίνη**, δι' ἧς
οἱ χυμιακοὶ νοθεύουσι τὴν κινήνην διότι ἔχει μικροτέρην ἄξιαν χη-
ματικὴν.

Ἡ καθαρὰ κιγχονίνη ἐξάγεται ἐκ τῆς θεικῆς κιγχονίνης διὰ τῆς
μαγνήσεως ὑπὸ κρυσταλλικῆ βελονοειδῆ· ὑπάρχει εἰς ὅλα σχεδὸν αἶ-
σθη τῆς κίνης. Ἰσῶς ὅμως εἰς τὴν νεφροχρῶν, ἐξ ἧς ἐξάγεται. Ἐν
ὧ ἡ κινήνη ἐξάγεται ἐκ τῆς κερτίνης κίνης.

Θεικὴ κιγχονίνη αὐδοτέρα.

Εἶνε εὐδιάλυτος ἐν τῷ ὕδατι, κρυσταλλοῦται εἰς βελόνας καὶ
πλακάς λευκάς· εἶνε ἀδιάλυτος σχεδὸν ἐν τῷ αἰθέρι· τίκεται ὡς ὁ
κηρὸς ὑπὸ θερμικρασίᾳ βράζοντος ὕδατος· ὑπὸ ἧς θερμικρασίᾳ ἀνω-
τέραν λαμβάνει ἰσχυρὸν χρώμα ἐρυθροῦ καὶ ἀποσπντίθεται εἰνε ὀσ-
μος, ἔχει γεῦσιν πικροτάτην.

Κατακρῆμνίζεται ὡς ἡ θεικὴ κινήνη, ἐξάγεται ἐκ τῆς λεπιδῆς
τῆς θεικῆς κιγχονίνης. Δύνανται ἔχει μικροτέρην τῆς θεικῆς κινήνης.

Ἐπάρχουσι καὶ ἄλλα ἄλατα κιγχονίνης, εἶνε ἡ ἐπιθεικὴ κιγ-
χονίνη ἢ χλωρικὴ κιγχονίνη κλπ. Πάντα εἰσὶν ἄχρηστα.

ΒΙΑΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΝΕΠ'ΟΥΝΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΥΓΑΝΩΝ

Ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου ὁ κερὶς, ἡ κόνις καὶ ὁ φωσφορικός
αἰθέρ.

Ἐπὶ τοῦ ραχιακοῦ μυελου ἡ ἐργοτίνη, ἡ στριχνίνη.

Ἐπὶ τῆς βινδῆς τὰ σπερμικά.

Ἐπὶ τοῦ θηροειδοῦς αἰθέρος ὁ σπόγγος.

Ἐπὶ τῶν γαγγλίων τὸ ἰωδοῦχος κάλι, τὸ ἐρμωδάκτυλον.

Ἐπὶ τοῦ σπληνὸς ἡ σιδηροῦχος κινήνη.

Ἐπὶ τοῦ ἥπατος αἱ φησίνας, ἡ ἄλση, τὸ κόνιον, ὁ θ. αἰ-
θέρ κλπ.

Ἐπὶ τῆς μήτρας ἡ κερατάκης σικκίλη.

Ἐπὶ τῶν νεύρων φωσφορῶχος αἰθέρ, τ' ἀρωματικά, ὁ μόσχος,
ἡ κάρδος (βιλευριανή).

Ἐπὶ τῶν ἀλγηδύων τῶν νεύρων ἡ εὐθάλλια, τὸ ὄπιον, ἡ
σηστέρη.

Ἐπὶ τοῦ στομάχου τὸ ἐκχύλισμα τῆς γεντιανῆς, καὶ σκενα-
εἰ τινές φαρμακοποιητικά, ὡς ἐστὶ τὸ σοιτήριον ἔκος, τ' ἀρω-
ματικά εἰς μικρὴν δόσιν, κλπ.

Ἐπὶ τῶν ἐντέρων τὸ κολόμβον, ἰδίως κατὰ τῆς χρονίας δυ-
σπερίας. Κατὰ δὲ τῆς χρονίας διάρροιας ἡ σιμαροῦθα, ἡ πικρὰ
κασία.

Ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἡ βράβις (δακτυλίνης, διγι-
αίλη), ἡ καψουρά, ὁ μανόραγῶχος, ἡ νυμφαία, τὸ βρωμοῦχος
κάλι κλπ.

Ἐπὶ τοῦ πνεύμονος αἰθέρονος τῆς ἐκκρίσειν τῶν βρόγ-
χων ἡ σκίλλη εἰς μικρὴν δόσιν, τὸ πολύγαλα τῆς Περγίνης,
ἡ ἰπκισιότανη εἰς μικρὴν δόσιν, ἡ περιβινθίνη, τὸ βάλσαμον Ἰολοῦ,
τὸ ἰφροειδικὸν κάλι εἰς μικρὴν δόσιν, πάντα μετὰ τῆς ἀκμῆς τῆς
νῆσου.

Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν πρὸς διαστολὴν ἡ εὐθάλλια, πρὸς συ-
στολὴν ἡ κυπάρισσος, τὸ ἐρμωδάκτυλον κλπ.

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

- 'Εξήκαστος, οί τελέια θερραπεία.
- 'Αμφιθέστρο, τὸ λιπιδὸν περιβάλλοντα τῶν κερπῶν.
- Φθλοπαρόν, νετισμίνες ἐξ ὀφθαλμίας.
- Δροῦστω, ζουγγραῖζω.
- 'Ισοσχεύτης, γλωσσίτη τῶν ὀστων.
- 'Ωτειλῆ, τραύμα, πληγή.
- 'Ωτόρροινος, ὁ ἔχων ὠτα ρέοντα ὕδα.
- Φικότροψ, τῆς διασπείτης, κορὴ τῆς τιμῆς.
- 'Αβρόχρονος, ὁ μαλακῶς ὄστρομα ἔχων.
- 'Αβλωθρίδια, ἀπίλεστα ἐκτρώματα.
- Φλοκάτα, ἄβραυς.
- 'Αβροβήτης, ὁ κερμαρωτὰ βαδίζων.
- 'Αβλαχρό, νόσος, ἡ βραχέα νόσος.
- 'Αβρωμας βουή, ἡ ὄστρομα ὕσσοδίας.
- 'Αβλαχρός, ὁ χλωμός, ὁ φθιστός.
- Μάλοισι κατόσκη.
- 'Αβροτάκι, ἡ μυστάρδα.
- Σὲ συγγωρο, συγγνώμην ἀπονέμω σοι.
- Ζάσις ἐπὶ μέλαινον, ἡ ζήσις πολλὰ ἔσθ'.
- 'Ασθία, ὄστρομα σκεπτικῶν, ἄσθια, τρέχου.
- 'Ασθία, λέγεται τὸ 'Υατριῶν.
- 'Ασθηστέριον, τὸ 'Υατριῶν.
- 'Ακισίπρον, ἡ ἀκισίπρον, ἄκισμα, τὸ κερμαρωτὸν τοῦ πόνου.
- 'Ακισίπρον, τὸ νόσον θερραπείου.
- 'Ακισίπρον, πᾶν φάρμακον.
- Τὸ ἀπὸ 6 ἡμερῶν συλλήθου καλεῖται γονή. Τὸ ἀπὸ 6 ἡμερῶν μέχρι 15 καλεῖται κίωμα. Τὸ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 45 παιδίον. Τὸ ἀπὸ τῆς συλλήθους μέχρι τῶν τριῶν μηνῶν καλεῖται ἔμβρυον. Τὸ ἐντέθον μέχρι τοῦ τοκετοῦ καλεῖται βρέφος.
- Οἴστωπος ὁ πῖνος, ἐξ οὗ καὶ πεινάματα, γράσος.
- Αἴμα, ῥύπος, βλάθη, καλόσσις, ἀσιμία.
- Κερσίπρον, τὸ ψέλλιον, ἄσθη, χερφόστιον.
- (Πολυθίος) τὸ βραχέλιον.
- Κούμφη, ἡ ἐπὶ τῆς κάτω σιαγῶνος καλοῦσθ' (Πλῖνιος)

- Πέταπος, τὸ κρινὸν κερπέλον.
- Πέραννον, τὸ μαγγάλι.
- Μουσάριον, εἶδος ἀλειφῆς διὰ τοῦς ὀφθαλμοῦς.
- Λάμπρος, ὁ κερμαρωτὸς, λάμπη ἡ κούβλα.
- Περαιμία, ἡ πίττα μὲ στυσάμι.
- Νυδός, ἡ κούβλα, γαστήρ, κούβλα.
- Παπίζω, τὸ φωνάζειν πό, τὸ ἢ ἐκ ὀφθαλμοῦ.
- Προσηθεῖς, τὸ παρὰ τοῦς δακτύλους τοῦ ποδὸς ἐξήκωμ.
- Προσηθεῖς, ἡ παταλευδα ἡ περὶ τὸ φῶς κερμαρωμένη.
- 'Οψογυμία, τὸ ἐρεῦγεσθαι ζυνά.
- Αἰσθωσία, τὸ πρὸς τὰ ἔμπρὸς κερμαρωμα κλπ.
- 'Υανός ὁ φούρνος καὶ τὸ μαγειρεῖν.
- 'Ονίς, ἡ κόπρος 'Ιππου.
- Κωδιά, τὸ ἐπίμηκες αἰδέστρον.
- Μυγμός, ὁ στεναγμός μὲ κερμαρωμένη γούβλα.
- Κασογυμία, τὰ ἐπὶ τῆς νόσους κερμαρωμα κερπέτα κλπ.
- Εἶλα, ἡ ζίσση τοῦ 'Ιλίου λέγεται καὶ Εἶλα, ἡ Εἶλα.
- Αἰερός ἀήρ, ὁ ὕγρὸς ἀήρ, ὡς ἔχει ἐν κερμῶ νότου ἀνέμου.
- Φλοῖκεταινα κερμαρωμένη, ἡ εἰσγία.
- Ασπία καὶ τυκνία κερμαρωμένη ἡ κερμαρωμένη ἡ βέρμακω.
- Τύμμα, ἡ κούβλα πόνου.
- Φύξιμον, ἔλακιν τὸ κερμαρωτὸν ἔλακιν.
- Εξάισω ἢ ἐξάντω, κερμαρωμα ἐν τῷ ὕπνῳ.

(Ἄριστ.)

ΠΑΝΤΟΙΑ.

'Υατριῶν κατὰ τῆς κούβλας.

Συλλήθου δόσος	δρ. 1
ὕδατος γλυκάνισου	δρ. 40
Κακάρως	δρ. 6
ἀρμονίας ὕγρως ἀτάγματ.	2
μ. κ. π.	

Χρῆσις, κατὰ μίαν μίαν κούβλακιν κατὰ ὄρ. ἐκπνέουσθ' ἐπὶ 4 ἡμέρας.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κατὰ ἀνωφθαλμίας αἰμοφθαλμῶν.

Λέξτε ἢ 4 φλασκίον Λιμανίου, ἂρ' οὐ προηγουμένως πισθῶσι καλῶς ὡς ἔστιν ἄλλοι ἢ χιμῶς κίτσου, κοφου εἰς τεμάχια. Ἰόστος ἂρ. 100 καὶ βρακον μισθὸς εὐ μείνη τὸ ἡμισυ ὑγρὸν καὶ χροῦ ψυχρὸν. Πίνε προῖ καὶ ἐσπέρας ἀνά μίαν κουταλιάν μεγάλην καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς πλῆθυν.

Κατὰ βλαυφθαλμίας.

κολοκυνθίδης (coloquid) ἄρ. 1
ἴστος » 100
βράσκειν εἰς εὐ μείνη τὸ κίτσου. Πίνετω ὁ πάσχων προῖ καὶ ἐσπέρας ἀνά ἐπιφρακτικῶσαν μικρὴν.
Κατὰ ἄσθῆσαν (τριβῶσαν τοῦ προσώπου) τὸ αὐτὸ ἰατρικὸν ὡς ἀνωτέρω.

Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟΥ

Ὁ μέσος ὅρος τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι 37° ἐκτοθεθμ. Θερμῶν, ὁ μεγαλύτερος βαθμὸς 42 1)2, ὁ δὲ ἐλάχιστος 2)3 1)9.

Πάντοτε ὅταν ἔχη ὁ θερμοκρασίαν πλεον τῶν 38° σημεῖον ἐστὶν ὅτι ἔχει πυρετὸν, ἐν ᾧ ἢ τυχόντος τοῦ σφιγμοῦ ἐπίσται ἀναδύει εἰς εἰς 120 % 340 χωρίς νὰ ἀναρῆται πυρετὸς.

Τὸ θερμομέτρον δεικνύει μέτρον τῆς ὑπερῆς πυρετοῦ, οὐχὶ καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας ἐν ᾧ ὁ σφιγμὸς δεικνύει καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας καὶ ἔμπειρος καὶ ἀπειραῖος ἰατρός δύναται διὰ μόνου τοῦ σφιγμοῦ νὰ διακρίνη τὴν νόσον.

Ἡ θερμοκρασία τῶν παιδίων αὐξάνεται εἰς τινα πάθη: Ἐν τῇ

πνευμονία, τυφοειδεῖ πυρετῷ, μηνιγγίτιδι, καὶ ἐν γένει αἱ εὐλογιστικαὶ καὶ νόσοι αὐξάνουσι τὴν πυρετόν.

Ἐν τούτοις ἡ μηνιγγίτις κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν παρέχει ἐλάττωσιν τῆς θερμοκρασίας καὶ συνάμα βραδύτητα τοῦ σφιγμοῦ καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸς τὸ τέλος παρέχει ἀξίτησιν τῆς θερμότητος. Ὁ χαρακτὴρ αὗτος διακρίνει τὸ κάθος τοῦτο ἐκ τῶν ἄλλων ἐμφανιζομένων νόσων, ὡς καὶ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Ἐν νοσοῦντος παιδίου ὁ σφιγμὸς καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἐπιταχύνονται, τὸ δὲ θερμομέτρον δεικνύει 40° ἢ 41° ὑπάρχει ἀκαμψύβλος πνευμονία.

ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ὅτι ἐργαστήθη ὁ χριστιανισμὸς, ἐν παντὶ τῷ ἐθνικῷ κόσμῳ, κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον Ἰουλίου τοῦ Καίσαρος, τὸ εἰσαχθὲν εἰς γερμανίαν γρῆσιν ἐν τῷ ρωμαϊκῷ κράτει, ὡς ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἐθεωρήθη ἢ καὶ Ἰανουαρίου καὶ ὡς ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἀνήκει εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μεγάλων ἐσφῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθορισμένων. Παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἐν γένει ἦν ἔθος τὸ ἐσφάζειν τὴν Α' ἐκάστου μηνός, ἀλλ' αἱ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ λέν δ α ε ἰ ἐσφάζοντο πανηγυρικώτερον τῶν ἄλλων. «Ἡ ἡμέρα τῶν κα λ εν δ α ε ἰ τοῦ Ἰανουαρίου, λέγει ἡ ἐκκλησιαστικὴ συγγραφεὺς Κριστόφις, ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Ἰάνου, καὶ καθὼς αὐτῷ ἀπεδίδοντο θεῖα τιμὰ, οὕτω πρὸς αὐτὸν ἀνατίθητο τὸ τέλος ἐθός ἔτους καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἄλλου. Καὶ ἐπειδὴ αἱ κα λ εν δ α ε ἰ αὗται διδούσι μὲν πέρας εἰς τὸ ἔν ἔτος, πεισύνται δ' ἀρχὴν τοῦ ἄλλου, διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἰουδαῖοι αὐτὸν τὸν Ἰανὸν ὠρίσαν ὡς ἴσιον, καὶ ἀπέδωκαν αὐτῷ ὅμο πρόσωπα — τὸ ἐν μὲν ἐμπροσθεν, τὸ δὲ ἄλλο ὀπισθεν, — τὸ μὲν βλέπει τὸ παρελθόν, τὸ δὲ τὸ μέλλον ἔτι.» Ὁ ἐσφάζοντος τούτων τῶν κα λ εν δ α ε ἰ κατ' ἀρχὰς οὐκ ἔλαβεν ἑπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, τὴν α', Ἰανουαρίου, ἀλλ' εἴτα αὗται ἐσφάζοντο ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, οὕτως ὥστε ἀκυλοῦσθαι ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν κα λ εν δ α ε ἰ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἦν γνωστὸν ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 24 δεκεμβρίου μέχρι τῶν νο ν ν ὶ τῶν τοῦ Ἰανουαρίου 5 καὶ ὅλος οὗτος ὁ χρόνος, ἦτο χρόνος τῆς τῶ μέγιστα ἀχαλινώτου εὐθυμίας. Ὁ ἐθνικὸς ἐσφασμὸς τοῦ

νέου έτους, ήν ζήσαν και έναντίον τῆ πνεύματι τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Έν τούτοις και μεταξύ τῶν χριστιανῶν δέν ἴσταν ὁμοίαι τοιοῦτοι, ὅτινες και μετά τῆν παραδοχήν τῆς χριστιανικῆς πίστεως δέν ἤθελον νά ἐγκαταλείψωσι τά ἔθνη κα τά ἔθνηκ. Ἡ ἀφοσίωσις εἰς τά ἔθνη ταῦτα ἦν τόσος ἰσχυρός, ὥστε ὁ αὐτοαρχάτω Θεοδοσίω, κἀπερ ὄλω; μή κλίτων εἰς τόν ἔθνησμόν, μεταβάλλον ὄμως τῷ Ἡμερολόγιω, ὑπεγράθη νά ἐπικυφίρη τὰς καλῆν δ' ας τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τόν ἀριθμόν τῶν ἔθνηκῶν ἑορτῶν και νά ὄριση αὐτάς τρεῖς ἡμέρας.

Ἦδη ὁ Τερτυλλιανός, ἐν τῷ συγγράματι ἀπερὶ εἰδωλολατρείας ὑποδεικνύει ὄχι σπανίως, ὅτι οἱ χριστιανοὶ παρεσύροντο ὑπὸ τῶν σκανδαλιῶδων παραδειγμάτων τῶν ἔθνηκῶν ἐν τῷ ἑορτασμῷ τοῦ νέου έτους. Ὅπως ἀναφέρων αὐτούς τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου ἀπισιν ἐγνώρησεν νά πάντα λέγει: Κατὰ τί δὲ ὁ Ἀπόστολος ἦν ἀριστός; Ἀρχῆ γα κατὰ τούτο, ὅτι παρευρίσκατο ἐν ταῖς σατουρν α λ ί ο ις και ταῖς τοῦ Ἰάνου πανηγύρεσιν, ἡ δὲ αὐτὸ ἐπεδείκνυε μετριότητα, ὑπομονήν, σύνεσιν, φιλικυφροσύνην και πάσαν ἀρετήν; Ἡμεῖς δὲ ἀπεδοκιμῶμεν ἐντέλως τὰς ἰουδαϊκὰς ἑορτάς, παρευρισκόμεθα ἐν ταῖς σατουρν α λ ί ο ις και δικυφόροις πανηγύρεσιν, ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Ἰάνου καί τῆς Μάρτης, ἀνταλλάσσομεν ὄρα, συνιστώμεν ἄθῶρα κατὰ, τολούμεν ἐστιάσεις. . . . Νῦν πανηγύρις παρὰ τοῖς ἔθνηκῶν, και οἱ εἶσι τῶν χριστιανῶν και αὐ θύροι τῶν οἰκῶν αὐτῶν ὑπερβάλλουσιν αὐτάς; τὰς τῶν ἔθνηκῶν οἰκίας διὰ τῆς πληθῆος τῶν λόγων και τῶν ἀφοσίωσιν σπαράσσων. Τούτο ὄχι ἀκριβῆ παρητήρησις μόνον τοῦ Τερτυλλιανού; ἔχομεν σειράν ἐπιλοῶν και λόγων κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀπαγγελλομένων ὑπὸ τῶν πατέρων και διδασκαλῶν τῆς Ἐκκλησίας Δ', Β' και τῶν ἐπομένων αἰώνων. « Ἐγὼ, λέγει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κατὰ τὸ νέον έτος ἐπιλοῦν, — σήμερον ἤθελον ν' ἀσποληθῶ περὶ τὸ αὐτό, ὅπερ ἐχρησίμωσεν ὡς ἀντικείμενον τῆς προσηγοθείας ἐπιλοῦν (Ἐγκώμιον τοῦ Ἀποστόλου Πάυλου), ἀλλ' ὁ λόγος μου τίθει πρὸς ἄλλα σπουδαιότερα ἀντικείμενα, πρὸς ἐκεῖνα, ἐν ᾧ σήμερον ἀπασα ἡ πόλις ἀμικρῶνται. . . Δίον νῦν ἡμεῖς ν' ἀγωνισθῶμεν ὄχι πρὸς Ἀμικηκίτας, ὡς ἐπὶ τοῦ Μωυσαίου, ὁδὸς πρὸς ἐπιδορυμὴν πενήσαντας, ἀλλὰ πρὸς τούς ἀμίμους, τούς πανηγυρικῶς παρευρισμένους διὰ τῆς πλάττας. Διότι ὁ σατανικός περιπατῶν, ὁ ἐξακολουθῶν κατ' ὄλην τὴν νύκτα, ὁ γέλω, τὰ σκόρμακα, οἱ νυκτερινεὶ χοροὶ και ἄπας οὗτος

ἡ ὄλη, ὑπέβηκε τὴν ἡμετέραν πόλιν εἰς ἀνικυμωσίαν, ἡτις βρυονίρα πάντος πολυμῶν α' Ἐγὼ ἔχω, ἀδελφοί! — οὕτως ἐρχεται αὐτῷ λόγῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἀμφρόσιος — κατὰ πολλῶν ἐξ ὁμῶν οὐ σμικρὰν ἀτίκασιν λίγω τούτο περὶ ἐκείνων, ὅτινες μετ' ἡμῶν δοξάζοντες τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν, παραδίδονται και εἰς τὰ ἔθνηκῶς ἑορτάς, κα λ ἔν δ ας. Μάρτυρος ὁ Ἰῶαν μαρτυρεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐπολήν αὐτοῦ ἐθεόρουν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου κα λ ο ν ὁ ὦ ν ὡς μεγάλην ἑορτήν, και διήρχοντο αὐτὴν μετὰ μεγάλης τέρψεως. Τοιοῦτον δὲ μαρτυρικὸν εὐρίσκουμεν και κατὰ τὸν ΔΓ' κίθον παρὰ Ἰακώβῳ τῷ Σεβίλλης (+ 674).

Ἦν τίνι συνίστατο ὁ ἔθνηκός ἑορτασμός τοῦ νέου έτους, ὁ τόσον σκανδαλιζῶν πολλούς χριστιανούς; Ἡ κυρία ἔνοια ἡ δούτα τὸ ἐλατῆρον τῆ ἑορτῆς, ἦν αὐτή, ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ έτους προσδύριζει τὴν τύχην τοῦ ἀνθρώπου, τὴν κατ' ὄλον τὸ έτος; σὺν τῇ παρελθόντι ἔτει ἀκ τὸν ἄνθρωπον λέγει τὸ πᾶν — και ἡ εὐτυχία, ἡ παραμυθησάμην αὐτόν, και ἡ λύπη, ἡ ἐπιβαρύνουσα αὐτόν σὺν τῷ νέῳ ἔτει διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐρχεται νέον εἶδος ζωῆς, και ἂν τις τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ έτους προὔπαντήσῃ και διέλθῃ ἐν χαρῇ και εὐφροσύνῃ, τούτου και ἐν τῇ διαρκείᾳ ὄλου τοῦ έτους ἀναμένει τὸ αὐτό, και ἀνάπαυον μόνον ἡ λύπη κρίνεται κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ έτους ἐκείνω, ὅς θελεῖ τεθλιμμένως και θυθῶμως προὔπαντήσῃ και θελεῖ ἀέλιθ τὴν Δ' ἡμέραν τοῦ νέου έτους, ἡ ἡμερ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν ἤθελε συμβῆ ἑστυχία. Ὑπὸ τοιαύτης ἰδέας ἐλαυνόμενοι οἱ ἔθνηκῶν, παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο νά διέλθωσι τὴν Δ' τοῦ νέου έτους ἡμέραν ἐν ἀγγλυιώτῳ εὐφροσύνῃ.

Ὅσοι δὲν ἐπιδορυμῶντο πονῶν και χρηματίων, ἐπελευθύνοντο τῶν οἰκονομικῶν καθήκοντων, ἐγκατέλιπον τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα και ἐπιδορυμῶντο μόνον τὸ τῆς ἑορτῆς ἔθνηκῶν. Ὁ ἑορτασμός ἤρχετο τὴν παραμονὴν τοῦ νέου έτους. Οἱ ἄνθρωποι και αἱ γυναῖκες κατὰ συστήματα συνήγοντο ἐν ταῖς οἰκίαις και ταῖς ξενώσιν, ἀπετίλουν φιλικούς κύκλους, και προπέμποντες τὸ πικτικόν έτος ἤρχοντο νά προὔπαντίσωσι τὸ νέον.

Τὸ πρῶτον και τὸ κύριον, ἐξ αὐ ἤρχετο ὁ ἑορτασμός, και ὑπερ αὐ αὐτόν ἦν μᾶλλον παντός ἀναγκῶν, ἦν ὁ οἶνος. Ἐπίπνον ὄσον ἤθελον και ὄσον ἠδύναντο, και οἱ καπῆλοι κατ' ὄλην τὴν νύκτα ἤσαν πλήρεις ἐπισκαπτῶν (καλακῶν) τὸ μεθῶμεν κατὰ σάτυρον τὴν ἡμέραν οὐ μόνον δὲν ἐθιωραῖτε ἐλάττωμα, ἀλλ' ἐθιωραῖτε ὡς ἀνα-

πόμενον ἔργον. αὐτοὶ, λίγαι ὁ Μάξιμος ὁ Τύρου, τὸσον πίνουσι
εἶνον, ὅστω καὶ ἐκείνοι, ὅ; ἦν ἀκρατής καὶ νήφον κατὰ τὴν ἀκρ-
κασίαν ἔλαυ τοῦ εἴνου, καὶ ἐκ ταύτης τὴν ἡμέραν διακοφῆς καθεστ-
ται καὶ ἀκρατής». «Ἐν αὐτῇ τῇ αὐτῇ, γράφει ὁ ἄγ. Ἰωάννης ὁ
Χρυσόστομος, καὶ οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες πληροῦσιν εἴνου τὰ πε-
τήρια καὶ τὰ κίβηλα, καὶ πίνουσι ἔνεο τινός, μέτρον.» Ὁ ἀνὴρ
ματὰ τοῦτο καθίστατο ἀνακτόλις. ἡ γυνὴ ἀπέλλου τὴν κοσμιότητα,
καὶ τὸ πλῆθος ἀναμιγνύετο ἀποτελοῦν μίαν ὁμάδα, ἐπιλυθασμένην
τῶν νόμων τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ὁρίων τῆς εὐφροσύνης. Ἐ-
γοντο θόρυβοι, κραυγὴ, χοροὶ, ἄσματα, διάφοροι παιδαῖ, ὄρφοι κατὰ
τὰς ἑσθῆς· πανταχρῶ ἀκούσται ἦσαν χειρουργήσεις, καὶ ἐριδίες. Αὐ-
λαταί, χορευταί, γυναῖκες αἰσχροῦς διαγωγῆς, ἀρματαλάται, ἐνυ-
χοὶ καὶ ἄλλοι αὐτοῖς ἀφροῦτοι, κατέχον ἐν ταύτῃ τῇ ἐσθῆι οὐχὶ
τὴν τελευταίαν θέσιν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἔδωκαν αὐτὸ τὸ μέρος τῶν
χρημάτων. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσθῆι ἀρξάμενη ἀρ' ἐσπέρας ἡ εὐσε-
βική καὶ ἡ εὐθιμὴ ἐξηκολούθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ καθ' ὅλην
τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἐν καιρῷ τῆς ἐσθῆς αἱ πλάστει ἐφρο-
ζοντο καὶ ἐκασμοῦντο, ἐκασταίον, ὡς δυνατόν λεπρότερον, καὶ τὰς
εἰκούς· ἐκασμοῦν τὰ παρὰ τοῦ καὶ τὰς θύρας, μετὰ στεφάνων καὶ
δαφνίων κλάων. Ἰμασμοῦν. Ἐξαρξάμενος εἰς τὴν ἑσθῆν, ἐκοσμεῖτο ἐρ-
σαστικῶς ἐνδύμενος καὶ ἔτι καλλίτερον εἶχεν, «Ἐνῶ ὄφειλον λί-
γει ὁ ἄγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καὶ ἠδύοντο καὶ ἐκασμοῦντο καὶ
ἐκείνοι, αἵτινες οὕτως ἀκροῦντο (τ. εἰ. πίνουσι, χορεύουσι), καὶ
ἐκείνοι, αἵτινες οὕτω δὲν ἀκροῦντο, αἱ μὲν ἀφροῦντες εἰς τὰς
ἐκαστῶν ἀκρατίας, αἱ δὲ εἰς τὰς ἀκρατίας τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, — ἡ
ἡμετέρα πόλις εὐφροῦνται, καλλύονται, ἔπειτα στεφνοῦται ἡ πλά-
στει, ὡς ἡ τὰ κρημνά ἀγκυπῶσα γυνὴ, σήμερον ἰπιμελημένης
κοσμεῖται, περιβάλλεται χρυσῶν, πολυτίμων ἐνδυμασίαις, ὑπερή-
ματα καὶ τὰ λοιπὰ τοῦτοις κρημνοῖσι». Οἱ ταχύνται, οἱ χειρωνα-
κταὶ ἐξέθετον πρὸς θεῖον τὰ ἔργα αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ κυριώτατα ἔθι-
μα τῆς ἐσθῆς ἦσαν τὰ ὄρη, ὁ καλλωπισμὸς, ἡ μαντεία.

(Ἀρετοκρατίας)